

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Central) S. Garștea-Bria
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Pelin Valeriu în interesele Nataliei Jalbă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Zgureanu Mihail împotriva Nataliei Jalbă și Ion Jalbă privind înlăturarea obstacolelor,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Jalbă Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2016, Zgureanu Mihail s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Jalbă și Ion Jalbă solicitând instalarea în apartamentul nr.30 din str. Schinoasa 14, or. Sîngera, mun. Chișinău.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a relatat că este proprietarul a ½ cotă parte din apartamentul nr.30 din str. Schinoasa 14, or. Sîngera, mun. Chișinău.

Însă la moment în apartament locuiesc pârâții care îi interzic să intre în locuință, aceștia au schimbat lacătul la ușă și astfel este în imposibilitate de a se folosi de propriul său bun. Prin acțiunile pârâților, reclamantul consideră că i se încalcă dreptul la proprietate.

La 12 mai 2016, reclamantul și-a concretizat acțiunea, invocând că Jalbă Natalia împreună cu feciorul său Jalbă Ion, în calitatea lor de locatari și prin comportamentul agresiv îi creează impedimente în folosirea dreptului de coproprietar al apartamentului și îi lezează dreptul de a domicilia în locuința ce îi aparține în cote egale cu fiica sa.

Reclamantul susține că Jalbă Natalia și Jalbă Ion îi creează condiții insuportabile, fără nici un motiv inițiază scandaluri. În apartamentul dat au început replanificarea apartamentului fără consimțământului acestuia, replanificare pe care doresc să o legalizeze.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 decembrie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Zgureanu Mihail a fost admisă.

Zgureanu Mihail a fost instalat în apartamentul nr.30 din str. Schinoasa 14, or. Sîngera, mun. Chișinău.

S-a obligat Jalbă Natalia și Jalbă Ion să nu-i creeze obstacole lui Zgureanu Mihail în exercitarea dreptului de proprietate-utilizarea spațiului locativ în apartamentul nr.30 din str. Schinoasa 14, or. Sîngera, mun. Chișinău.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile rezultă că Zgureanu Mihail este proprietarul a ½ cotă parte din apartamentul nr.30 din str. Schinoasa 14, or. Sîngera, mun. Chișinău.

Pârâții Jalbă Natalia și Jalbă Ion, fiind locatari ai apartamentului dat, prin comportamentul lor îi creează reclamantului impedimente în utilizarea dreptului de a domicilia în propria locuință. Iar, pentru comportamentul acestora, anterior pârâții au fost trași la răspundere contravențională.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 martie 2017, Jalbă Natalia a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 februarie 2017, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Zgureanu Mihail.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost respins declarat de Jalbă Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 februarie 2017.

La 11 ianuarie 2018, avocatul Pelin Valeriu în interesele Nataliei Jalbă, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Zgureanu Mihail sau transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare, a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii. Reclamantului nu i-au fost create impedimente în folosirea apartamentului, i s-a propus să își confecționeze o cheie însă a refuzat invocând că locatarii sunt obligați să îi confecționeze, din care motive Zgureanu Mihail a creat un conflict.

Recurentul relatează că coproprietar al apartamentului este și fiica lui Zgureanu Mihail, care este fiica comună a reclamantului și pârâtei, iar ultima este reprezentantul ei legal.

Fiica Zgureanu Mihaela se află la întreținerea și educația sa și astfel în proces urma a fi atrasă și Zgureanu Mihaela și reprezentată de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, deoarece au fost lezate și drepturile ei.

Totodată, mai relevă că pe parcursul examinării cauzei Zgureanu Mihaela a împlinit vârsta de 18 ani și astfel trebuia să fie atrasă în proces, înlocuind pârâta Jalbă Natalia, care îi apăra interesele când era minoră.

Recurentul mai indică că instanța de apel nu a examinat toate motivele apelului, nu a dat un răspuns explicit tuturor argumentelor invocate.

Prin referința depusă la 26 martie 2018, Zgureanu Mihail a indicat că soluția instanțelor ierarhic inferioare prin care s-a constatat încălcarea dreptului de proprietate, sunt corecte. În recurs, nu sunt indicate temeiurile prevăzute de 432 alin. (2), (3) și (4)

din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 11 ianuarie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul

condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Pelin Valeriu în interesele Nataliei Jalbă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Pelin Valeriu în interesele Nataliei Jalbă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari